

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

**ОДЕСЬКА НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ
ХАРЧОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ**

**ЗБІРНИК ТЕЗ ДОПОВІДЕЙ
78 НАУКОВОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ
ВИКЛАДАЧІВ АКАДЕМІЇ**

Одеса 2018

Наукове видання

Збірник тез доповідей 78 наукової конференції викладачів академії
23 – 27 квітня 2018 р.

Матеріали, занесені до збірника, друкуються за авторськими оригіналами.
За достовірність інформації відповідає автор публікації.

Рекомендовано до друку та розповсюдження в мережі Internet Вченою радою
Одеської національної академії харчових технологій,
протокол № 12 від 24.04.2018 р.

Під загальною редакцією Заслуженого діяча науки і техніки України,
Лауреата Державної премії України в галузі науки і техніки,
д-ра техн. наук, професора Б.В. Єгорова

Укладач Т.Л. Дьяченко

Редакційна колегія

Голова Єгоров Б.В., д.т.н., професор

Заступник голови Поварова Н.М., к.т.н., доцент

Члени колегії:

Амбарцумянц Р.В., д-р техн. наук, професор

Безусов А.Т., д-р техн. наук, професор

Бурдо О.Г., д.т.н., професор

Віннікова Л.Г., д-р техн. наук, професор

Волков В.Е., д.т.н., професор

Гапонюк О.І., д.т.н., професор

Жигунов Д.О., д.т.н., доцент

Іоргачова К.Г., д.т.н., професор

Капрельянц Л.В., д.т.н., професор

Коваленко О.О., д.т.н., ст.н.с.

Косой Б.В., д.т.н., професор

Крусір Г.В., д-р техн. наук, професор

Мардар М.Р., д.т.н., професор

Мілованов В.І., д-р техн. наук, професор

Осипова Л.А., д-р техн. наук, доцент

Павлов О.І., д.е.н., професор

Плотніков В.М., д-р техн. наук, доцент

Станкевич Г.М., д.т.н., професор,

Савенко І.І., д.е.н., професор,

Тележенко Л.М., д-р техн. наук, професор

Ткаченко Н.А., д.т.н., професор,

Ткаченко О.Б., д.т.н., професор

Хобін В.А., д.т.н., професор,

Хмельнюк М.Г., д.т.н., професор

Черно Н.К., д.т.н., професор

еллінізму. Хоча діалог, як форма міжлюдського спілкування, існує з давніх часів, але по-справжньому проблемами діалогічних відносин зайнялися німецькі філософи І. Кант, І. Фіхте, Ф. Шеллінг. Фейєрбах Л започаткував дослідження діалогу початку ХХ ст., а І. Гердер вважав взаємодію культур способом збереження культурного різноманіття.

Міжкультурний діалог як суспільний феномен був безпосередньо викликаний потребами післявоєнного світу. Така необхідність виникла внаслідок бурхливого соціально-економічного розвитку багатьох країн та регіонів, революційних змін у технологіях та процесах виробництва. Практичні потреби були підтримані змінами у суспільній свідомості. Визнання цінності світових культур, відмова від колонізаторської політики, усвідомлення загрози знищення значної кількості традиційних культур і мов призвели до активного розвитку відповідних дисциплін та наукових досліджень. Становлення міжкультурного діалогу спочатку було зумовлене лише зацікавленнями американських бізнесменів та політиків. Після Другої світової війни у світі активно поширювалася сфера впливу американських інтересів. Співпраця представників різних культур інколи призводила до конфліктів і навіть досконалі знання іноземних мов не допомагали у вирішенні складних проблем та непорозумінь за кордоном. Поступово виникла нагальна потреба вивчення не лише іноземної мови, а й іноземної культури, звичаїв, традицій, способу життя, норм поведінки та характерів.

Сучасні умови глобалізації суспільства вимагають від кожної людини знань та навичок міжкультурного діалогу. Глобальні фінансові та товарні ринки, засоби інформації та міграційні потоки призвели до бурхливого розвитку культурних обмінів. Це виражається в стрімко зростаючій кількості прямих контактів між державними інститутами, соціальними групами та індивідами різних країн і культур. У ході таких контактів зникає безліч традиційних способів мислення. Але одночасно процес глобалізації веде до виникнення нових форм культури і способів життя, поширення комунікації.

Таким чином, міжкультурний діалог у всіх його вимірах розглядається як головна передумова забезпечення культурного розмаїття сьогоденного світу та ефективний інструмент побудови конструктивних міжнародних відносин. Дана проблема набуває особливої актуальності в сучасних умовах розвитку українського суспільства. Трансформаційні процеси, які відбуваються в Україні, потребують спілкування між суб'єктами, що мають різні соціальні, економічні та політичні інтереси.

ПОЛІТИКА НАЦИСТСЬКОЇ ДЕРЖАВИ ЩОДО СІМ'Ї

**Дмитрашко С.А., к-т політ. наук, доцент
Одеська національна академія харчових технологій**

Проголошуючи революційний характер націонал-соціалізму, лідери партії відстоювали традиційне, консервативне ставлення до сім'ї. Подвійність проявлялась у тому, що традиційні погляди щодо сім'ї, розподілу гендерних ролей у суспільстві насичувались расизмом і біологічним елітаризмом. Усвідомлення расової приналежності до народу і держави мусило стати підґрунтям волі до боротьби за Німеччину як життєвий простір, у якому німці є кровно спорідненими, а інші знешкоджені або знищені. Відповідно, у політичному процесі значно підвищувалася роль сім'ї, яку визначали як копію органічного суспільства та осередок держави, що виховує відповідальність і громадянськість у контексті продовження роду та служіння вищому, над-особовому.

Нацистський експерт у расових питаннях Л. Леонхардт написав рекомендації до шлюбу, де пояснював, що націонал-соціалізм розглядає сім'ю як підґрунтя держави, яка серед пріоритетів своєї політики виокремлює необхідність оновлення народу. Він налаштовував молодь, що «ми не є кінцевою ланкою у складному ланцюгові спадковості таланту і здібностей, і, що мусимо передати далі у чистому і незіпсованому вигляді для

продовження того, що ми називаємо сім'єю [1, с.70]. Зазначимо, що завдяки «експертам» формувалася мотивація презентування інтересів всього суспільства», що підкреслювало соціальну і расову виключність німців через ототожнення біологічної спадковості і соціальних успіхів. Політичний дискурс перетинався з естетичним і етичним дискурсом через впровадження у свідомість уявлення про прекрасне і потворне, яке нацисти намагались реалізувати у антропологічному проекті «нової людини».

Інший експерт у расових питаннях, лікар Герман Пауль проводив консультації з расової гігієни. Націонал-соціалізм негативно ставився до вільних стосунків між чоловіком і жінкою, оскільки вони унеможливають біологічну селекцію і підтримують виродження. Він підтримував родові традиції і біологічну спадковість, які вважав умовою здоров'я і високих людських якостей, але виключно як інструменти еugenіки. Розглядаючи соціальну значущість вірних шлюбних відносин, міркуючи над поняттями «гідність» та «добре ім'я» жінки, він зосереджується на поєднанні біологічного і соціального, оскільки матеріальний статус і особисті успіхи залежать від приналежності до сімей, що мали необхідний досвід і навички. «І той, хто вступав у шлюб з членами таких сімей, знаходив біологічну спадковість самого високого рівня» [2, с.73]. Як антитези наводиться надбання індустріальної доби – державна політика сімей і марксистська емансипація жінок, що привела, за його думкою, до появи дітей з хибними рисами розвитку.

Нацисти виступали проти емансипації жінок, фемінізму як проявів лібералізму і соціалізму. Ідеал жінки – це ідеал жінки, що зайнята виключно сім'єю. Традиційна патріархальність сім'ї поєднувалась з авторитарним розумінням політичної діяльності як консервативної сфери чоловічої діяльності, що приводило до формування авторитарної моделі сім'ї. «Гендерні ролі завжди пов'язані з певною нормативною системою, яку особа засвоює і переломлює в свідомості і поведінці» [3, с.765]. Атмосфера тоталітарної держави викликала страх за свою людську долю, тому провокувався синдром упередженого ставлення до аут-груп, наприклад, євреїв. В авторитарних сім'ях виховувалось шанобливе ставлення до влади, а сама сім'я повторювала модель влади і підкорених людей, де роль жінки – це роль підкореної особи, яка відтворює думку голови сім'ї – авторитета [4, с.477]. Одночасно, націонал-соціалісти проводили активну соціальну політику, яку поєднували з індоктринацією та ідеологічними маніпуляціями, оскільки налаштувати населення після Першої світової війни на підтримку агресії було нелегко. Пропаганда була спрямована на різні групи як за гендерною, так і віковою ознакою. Й. Геббельс приділяв значну увагу роботі з 8-10-літніми дітьми, яких зачаровували романтизацією війни та ідеєю загальнонаціонального щастя німців. «Суспільне призначення політичного дискурсу полягає в тому, аби навіювати адресатам – громадянам співтовариства – необхідність «політично правильних» дій і/або оцінок» [5, с.35].

Нацистські пропагандисти називали жінку «жрицею», «захисницею домашнього вогнища». Нацистська політика сім'ї протилежна фемінізму, оскільки залишає жінці тільки «біологічний маркер» – бути матір'ю. Жінкам залишалось задовольнятися тільки гендерно – фемінними формами поведінки, не освоювати чоловічі ролі. Проявом гендерних стереотипів може бути заборона на професійну діяльність юриста, політика, оскільки жінка визначалася як об'єкт, а не суб'єкт цих сфер діяльності. Зауважимо, що в демократичних країнах, наприклад, у США до другої половини ХХ ст. жінки також не мали права створювати власний бізнес, отримувати освіту юриста [6, с.81].

У 20-30 роки нацисти запровадили традицію поєднання сімейного святкування Різдва з націоналістичною пропагандою і антисемітизмом [7, с.246]. Для того, щоб подолати невідповідність між суспільним і особистим життям, було запроваджено технологію представлення Різдва як свята, пронизаного ідеями нацизму, що у багатьох викликало уявлення про щастя сім'ї в расовій державі, вільній від чужинців. Було змінено смисли – вилучили Ісуса Христа і поєднали з язичницьким святом сонцевороту та акцентували на ритуалах чистоти. У жіночих журналах, газетах друкувалися фото різдвяних ялинок і, виключно, блакитнооких і білявих німців, що навіювало уявлення про те, що Різдво

святкують виключно «арійські сім'ї». Одночасно з Різдва вилучили християнську тематику, підмінюючи на нацистські гімни та вірші, де наголошувалося, що світ буде врятовано не вірою в Христа, а вірою у націонал-соціалізм. Прості побутові дії – печиво у вигляді петлі, символіка Одина на різдвяній ялинці – ставали справжнім вибором для людей, яких поступово підвели до розуміння, що Різдво є святом расової чистоти, тому підтримка свята надасть сім'ї відчуття приналежності до більшого, до германської нації.

Політика націонал-соціалізму щодо сім'ї є частиною політико-психологічного антропологічного проекту «нової людини», тому тісно прив'язана до расизму, надмірного біологізму, парадоксально поєднаними з консервативними цінностями патріархальної сім'ї і традиційними моделями гендерної поведінки чоловіка й жінки з осудженням емансипації жінки. Неконструктивна позиція, оскільки залишався один «біологічний маркер» без «соціального маркеру» солідаризації і освоєння інших ролей.

Література

1. Леонхардт, Л. Немецкий народ сплачивает семью / Л. Леонхардт // Моссе Дж. *Нацизм и культура. Идеология и культура национал-социализма*; пер. с англ. Ю.Д. Чупрунова. – М.: ЗАО Центрполиграф, – 2010. – С. 69 – 70.
2. Пауль, Г. Бракосочетание, мораль и собственность / Г. Пауль // Моссе Дж. *Нацизм и культура. Идеология и культура национал-социализма*; пер. с англ. Ю.Д. Чупрунова. – М.: ЗАО Центрполиграф, – 2010. – С. 71 – 74.
3. Кон, И.С. Мужские исследования: меняющиеся мужчины в изменяющемся мире / И.С. Кон // *Введение в гендерные исследования. Учебное пособие* // Под ред. И.А. Жеребкиной. – Х.: 2001, – Ч. 1. – 810 с.
4. *Социальная психология* / под ред. С. Московичи. – 7-е изд. – СПб.: Питер, 2007. – 592 с.
5. Демьянков, В.З. Политический дискурс как предмет политологической филологии / В.З. Демьянков // *Политическая наука. Политический дискурс: История и современные исследования*. – М.: 2002. – № 3. – С. 32 – 43.
6. Терлецька, І Гендерні аспекти політики: спроба синтезного аналізу / І. Терлецька // *Вісник КНТЕУ*. 2010. – № 3. – С. 77 – 85.
7. Perry, Joe *Christmas in Germany: A Cultural History* / J. Perry // *The Journal of Modern History*: – 2012. – Vol. 84. – № 1. – P. 246.

ОСОБЛИВОСТІ ЗАСТОСУВАННЯ АВТОРСЬКОГО ПРАВА СТУДЕНТАМИ ОНАХТ, НА ПРИКЛАДІ ФАН-ТВОРЧОСТІ

**Дружкова І.С., к-т істор. наук, доцент
Одеська національна академія харчових технологій**

Робота присвячена низці питань, які стосуються порушення прав творців оригінальних творів фікрайтерами, а також можливості захищати свої фан-твори від сторонніх зазіхань. Основні гравці це: автор – особа, творчою працею якої створено твір. Згідно законодавства автором може бути тільки фізична особа, але в ряді інших країн автором може бути визнано і юридична особа (компанія); правласник – особа, якій належать виключні (майнові) права на твір. Може збігатися з автором і не збігатися, наприклад, права можуть бути передані видавництву, отримані у спадок, виникнути у роботодавця, якщо працівник створив твір на його замовлення (службовий твір); ліцензіат – особа, яка отримала право використовувати права, але без передачі йому самих прав та фікрайтер.

Тому авторам фан-творів слід пам'ятати, що прийти до вас з претензією може не тільки автор, позначений на обкладинці, а й ціле видавництво. Виняткові права – майнові

ІННОВАЦІЙНІ МЕТОДИ УПРАВЛІННЯ ЗАПАСАМИ Мельник Ю.М.	327
ОСНОВНІ ЗАСАДИ ОЦІНКИ МАЙНА В УКРАЇНІ Тарасова О.В.	329
ОСОБЛИВОСТІ ВНУТРІШНЬОГО КОНТРОЛЮ НА МАЛОМУ ПІДПРИЄМСТВІ Стасюкова К.В., Головаченко Л.М.	331
ЕКОНОМІКО-ЕКОЛОГІЧНІ ПРОБЛЕМИ ТА ШЛЯХИ ЇХ ВИРІШЕННЯ ТЕПЛОЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЗА ДОПОМОГОЮ ДЖЕРЕЛ ЕНЕРГІЇ ДОВКІЛЛЯ Маркова Т.Д.	332
АВТОМАТИЗОВАНІ ІНФОРМАЦІЙНІ СИСТЕМИ ЯК ІНСТРУМЕНТ УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМСТВОМ Пчелянська Г.Б., Пчелянський Д.П.	333

**СЕКЦІЯ «ЕКОНОМІЧНА ТЕОРІЯ ТА
ФІНАНСОВО-ЕКОНОМІЧНА БЕЗПЕКА»**

СУЧАСНИЙ ЕКОНОМІЧНИЙ РОЗВИТОК У СВІТЛІ ТЕОРІЇ ЦИКЛІВ М.Д. КОНДРАТЬЄВА Ткачук Т.І., Павленко Г.М.	334
НАПРЯМИ АКТИВІЗАЦІЇ ІНВЕСТИЦІЙНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ РОЗВИТКУ РИНКУ ЗЕМЛІ В УКРАЇНІ Криницька О.О., Бондар К.С.	335
ДЖЕРЕЛА ІНФОРМАЦІЇ, ЇХНЯ ХАРАКТЕРИСТИКА ТА СПОСОБИ ОТРИМАННЯ Руммо В.В.	337

**СЕКЦІЯ «СОЦІАЛЬНО-ГУМАНІТАРНІ НАУКИ, ФІЗИЧНА
КУЛЬТУРА ТА СПОРТ»**

ПАРТНЕРСТВО УКРАЇНА – НАТО: ІСТОРІЯ ТА ПЕРСПЕКТИВИ Ангелов Г.В., Соловей А.О., Ботіка Т.С.	338
ТЕОРЕТИЧНІ ПРОБЛЕМИ УПРАВЛІННЯ СУСПІЛЬСТВОМ Ангелов Г.В., Іванов Є.В.	339
ІСТОРИЧНІ РЕАЛІЇ МІЖКУЛЬТУРНОГО ДІАЛОГУ Соловей А.О., Ботіка Т.С.	341
ПОЛІТИКА НАЦИСТСЬКОЇ ДЕРЖАВИ ЩОДО СІМ'Ї Дмитрашко С.А.	342
ОСОБЛИВОСТІ ЗАСТОСУВАННЯ АВТОРСЬКОГО ПРАВА СТУДЕНТАМИ ОНАХТ, НА ПРИКЛАДІ ФАН-ТВОРЧОСТІ Дружкова І.С.	344
ДО ПРОБЛЕМИ ОНТОЛОГІЧНОГО СТАТУСУ МЕДІА Пурцхванідзе О.В.	346
СПЕЦИФІКА ПОСТНЕКЛАСИЧНОГО НАУКОВО-ТЕХНІЧНОГО ЗНАННЯ ТА ВИСОКОТЕХНОЛОГІЧНОГО ІНЖИНІРИНГУ Лар'яновський І.С.	348
СІМ'Я ТА ЇЇ ФУНКЦІЇ В ПРОЦЕСІ СОЦІАЛЬНОГО ВИВЧЕННЯ Мамроцька О.А.	350
МІСЦЕ ТА РОЛЬ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ У СУЧАСНІЙ ПСИХОЛОГІЇ Черняк Г.А.	351
ІНФОРМАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ ТА КОГНІТИВНІ НАВАНТАЖЕННЯ НА ПСИХІКУ ЛЮДИНИ Черняк Г.А.	353
ПРОБЛЕМА ІСТОРИЧНОЇ ПАМ'ЯТІ У КОНТЕКСТІ ПРОЦЕСІВ ДЕКОМУНІЗАЦІЇ Шишко О.Г.	354
ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ УКЛАДЕННЯ ТРУДОВОГО ДОГОВОРУ В ПРОЕКТІ ТРУДОВОГО КОДЕКСУ УКРАЇНИ Самокиш В.П.	356
МІЖНАРОДНІ ОРГАНІЗАЦІЇ ТА РЕЖИМИ АНТИКОРУПЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ, СУЧАСНИЙ ЄВРОПЕЙСЬКИЙ ДОСВІД Осадча І.А.	358
ДЕПУТАТСЬКА НЕДОТОРКАНИСТЬ ЯК ОДНА З ОЗНАК ПРАВОВОЇ УКРАЇНИ: ІСТОРИЧНИЙ ДОСВІД ТА ПЕРСПЕКТИВИ ЇЇ РЕФОРМУВАННЯ Орлова В.О., Жигайло П.О.	359